

MAGYAR KÖSZÁL

Az Árpád téri Református Egyházközség lapja

Lelkészi Hivatal és gyülekezeti terem címe: 4028 Debrecen, Kassai út 12. ☎ (52) 412-801
39. szám 2010. október 31.

A reformáció alkalmából Bagi Lászlóval (a képen) beszélgettünk, aki az ELTE BTK történész Ph.D. (doktori) hallgatója.

Szerkesztő: Történészként hogyan látja: milyen helyet foglal el a reformáció a világtörténelem sodrásában? Illetve a magyar történelemben milyen helyet képvisel?

Bagi László: Elég, ha csak arra gondolunk, hogyan alakultak volna olyan európai államalakulatok sorsai, mint a német fejedelemségek, Németalföld, Svájc, Skócia, a skandináv államok vagy Magyarország. Persze a történész csak a gondolat szintjén játszhat el e kérdésekkel, de tény, hogy alapvetően határozta meg az európai történelmet a reformáció. A politikátörténet mellett talán még jelentősebbnek tartom a reformáció művelődéstörténeti szerepét, hiszen története összefonódott a polgárosodásával, a szakszerűség és egy sajátos munkakultúra elterjedésével, na meg a nyomtatásával, az írásbeliséggel. Kulturális örökségünk óriási, legyen szó akár az épített örökségről vagy az irodalmiról. Nem szabad elfelejtkeznünk államférfiainkról sem, akik a legnehezebb pillanatokban álltak helyt.

Mi volt a jelentősége, és mi volt a hozadéka a reformációnak?

B.L: Az előbb elmondottakon és a teológiai-dogmatikai jelentőségen túl a legfontosabb, hogy Európa bizonyos szempontból befelé fordult, a vallás személyes és közösségi lett egyszerre. Természetesen nem szabad arról sem elfelejtkeznünk, hogy véleményem szerint a katolikus egyház a protestantizmuson keresztül újult meg.

Milyen okok, és mozzanatok vezettek a reformációhoz?

B.L: A katolikus egyház nem tűrt el maga mellett semmilyen fórumot, semmilyen más keresztyén vallást, azokat eretneknek bélyegezte, általában joggal, de egy idő után a képtelen volt a belső megújulásra. Ehhez számos emberi, politikai és egyéb tényező járult. Az egyház rosszul reagált a megújulási kísérletre, míg az végképp külön úton kezdett járni, az embereket pedig tömegével érintette meg a régi-új irány, mely nem szólt másról, csak a Bibliában lefektetett alapokról. Nem mellékes, hogy az Igét mindenki saját nyelvén hallhatta, esetleg olvashatta.

Kálvin szerepét hogyan látja a reformációban? Az ő általa képviselt irányzat mennyire honosodott meg, és változott az idők folyamán?

B.L: Kálvin volt az, aki talán leginkább átlátta a reformáció jelentőségét és tanait rendszerbe foglalta. Módszeres, művelt, de az utókor által gyakran félreértett emberről van szó, akiről talán mi sem tudunk eleget, még itt Magyarországon sem. Hozzá kell tennünk: bármennyire "magyar vallás" a miénk, mégis a magyar reformációra nem Kálvin, hanem valószínűleg Luther és Zwingli hatott a legtöbbet. Minden esetre a relatív ismeretlenségen a Kálvin Emlékév sokat változtatott.

Mit gondol, mennyire valósultak meg azok az eszmék (azaz manapság hogyan állunk), amelyeket reformátor elődeink hirdettek?

B. L: A reformációnak számos megkérdőjelezhetetlen "eredménye" volt és van Európában és a világon. Az elvek nagyrészt megvalósultak, de a hit és az egyház sem egy befejezett dolog. Az ember

személyes hite és az egyház maga is folyamatosan alakul, állandóan foglalkoznunk kell velük. Büszkéek lehetünk az "eredményekre", az örökségre, de ezt a múltat, a hagyományokat nem elég ápolni, szükség van a belső megújulásra. Ahogy hagyományosan, most is nagy hangsúlyt kell fektetni a képzettségre, a műveltségre. Fontos az is, hogy hogyan jelenünk meg a társadalom előtt. Nem elég tenni az emberekért, ha egy-egy felelőtlen lelkész kijelentései, tettei alapján ítélnék meg minket. Tehát számos dolog megvalósult, amit eredménynek tekinthetünk, de nem ülhetünk karba tett kézzel. Hiába anyanyelvű a Biblia, ha majd senki sem olvassa. A reformáció a magyar szellemi kulturális örökség része, és mint minden őseinktől örökölt dologra, erre is vigyáznunk kell.

Hőlégballon Világbajnokság Debrecenben

2010. október 2-10. között rendezték meg Debrecenben a 19. FAI Hőlégballon Világbajnokságot. 5 kontinens 118 versenyzője érkezett a megmérettetésre. A verseny szervezője a debreceni hőlégballon-pilóta Végh Sándor. A versenyközpont a Főnix Csarnok volt, de a Hódos Imre Rendezvénycsarnokot is használták kiszolgáló létesítménynek.

Az első hivatalos versenyrepülés október 4-én reggel a központi felszálló területről zajlott, ami a Debreceni Repülőtér. Ezen a reggelen 4 feladatot kellett teljesíteniük a versenyzőknek.

Az első a tétova keringő nevű feladat, amikor a pilóta egy markert, ami egy 170 cm hosszú, 70 g-os jelző szalag, ejt le minél közelebb a célkereszthez. A második a területfoglalás: amikor háromszög alakot jelölnek ki a levegőben és a minél nagyobb terület elfoglalása a cél. A harmadik: egy újabb tétova keringő. A negyedik a bíró által kijelölt célpont: ahol a célkereszthez legközelebb eső markert ledobó versenyző nyer.

Ilyen és ehhez hasonló feladatok voltak a versenyen; összesen 28 feladattal van. A verseny során a kedvezőtlen időjárás miatt több felszállás is elmaradt, de így is sikerült 19 feladatot teljesíteniük a pilótáknak. Aki lemaradt a reggeli és az esti repülésekről, illetve szeretett volna közelebről megismerkedni a ballonokkal, azoknak rendelkezésére állt az éjszakai ballon kivilágítás a Nagytemplom előtt.

A végig izgalmas viadal végén, a világbajnokság vándorserlegét John Petrehn vehette át, aki honfitársát az ugyancsak az Egyesült Államokból érkezett Nick Donnert, illetve a svájci Stefan Zeberlit előzte meg. A magyarok közül a legjobb eredményt az 53. helyen végzett Török Sándor érte el, míg Tóth Mihály a 108., Konecsni János pedig a 109. helyet szerezte meg. A következő

nagyobb megmérettetés, vagyis az Európa Bajnokság, jövőre Spanyolországban lesz.

Tóth Nándor, gyülekezetünk tagja, aki szervezőként vett részt a versenyen

Veres János nagytiszteletű úrral Szilágyiné Asztalos Éva beszélgetett

AÉ: Megválasztása után, idén júniusban Veres János nagytiszteletű úr családjával együtt költözött Debrecenbe Kőszegről, ahol az elmúlt 15 évet töltötte. Milyen volt ez a bemutatkozó írásában „nászút”-nak nevezett időszak? Meséljen nekünk nagytiszteletű úr a kőszegi hétköznapokról!

VJ: Kezdetben bizony nem volt könnyű! Hiszen szinte nem volt gyülekezet. Egy hetes friss házasként érkeztünk meg, egy pótkocsis IFA platóján zötykölődve! Inkább le sem írom, mennyien voltunk. Maradjunk annyiban, hogy nagyon kevesen! A fizetésem felét a gyülekezet, a másik felét a kerület adta, csaknem három éven keresztül. Volt olyan félesztendő is, amikor nem volt fizetésünk! De, ezt is túl éltük. A nagy nincstelenségünk közepette kezdtük el építeni a templomot. Amit szűk három esztendő alatt be is fejeztünk. A Széchenyi terv pályázaton nem lehetetlen, hogy az elsők között voltunk, akik nyertek! Ebből lett a kőszegi, egykori csecsemőotthon átalakítva vendégházzá! A végén már egy nagy értékű

szolgálati gépkocsi mellett, a lelkésznek külön laptopja volt, és teljes 13. havi juttatása, egy 147 fős választói névjegyzékkel rendelkező gyülekezettől. Mindehhez 16 év kellett!

Mivel 19 falu tartozott hozzám, el lehet képzelni egy napomat. Ráadásul missziói, és tanácsosi titulusaim miatt is havi 800-900 kilométert tettem meg a Dunántúlon. Mindemellett 18 hittancsoport, valamint egy komplett kosárlabda csapat várt bajnoksággal! Sok minden hiányzik, de ők aztán, „a reformat-bull-500” nagyon! Na és a nagy szerelem, a csillagászat. Ha volt valamennyi időm, akkor mindig terveztünk valamit. Eljövetelemkor egy 250 cm átmérőjű Dobson távcső építését. Lakásunkat is úgy vettük, hogy lehetőség szerint jól legyen tájolva! Mivel nászúton voltunk, azt gondolom, mind a ketten úgy is emlékezünk rá! Bár, ha most visszagondolok, bizony, egymásra jutott a legkevesebb idő!

AÉ: Milyen váradalmakkal, esetleg fenntartásokkal a szívében érkezett meg hozzánk, a gyülekezetbe, és mi teljesült ezekből?

VJ: Nyitottsággal érkeztem! Soha nem várok el előre senkitől semmit! Így a gyülekezettől sem. Azt, azért nem mondom, hogy nem lepődtem meg bizonyos dolgokon! De látom a kitörési pontokat, és a lehetőségét a változtatásnak. De minden változás alapja, annak a megbecsülése lehet: amink van! Ezért kell hálát adnunk azokért a lelkészekért, gondnokokért, gyülekezetünk tagjaiért, akik elmentek már ugyan a minden élők útján, no és a még közöttünk élőkért is, hiszen az ő áldozatos munkájuk nélkül most aligha lenne Árpád téri gyülekezet. Istennek hála, sok mindenünk van, ezért nagy változások előtt állunk! Részben már el is kezdődtek, hiszen már túl vagyunk az első nagy és közös munkánkon: a lelkészlakás felújításán. Ami igazán reményre adhat okot, azt ti fogalmaztátok meg így: vannak „új arcok” közöttünk.

AÉ: A lelkészi hivatását ugyan egész nap gyakorolja, de emellett van-e valami egyéb elfoglaltsága, hobbija, amit egyedül, vagy akár a családjával együtt is szívesen gyakorol?

VJ: A Vas megyei Gottard Jenő amatőr csillagász egyesület tagja vagyok mindmáig, így nyomon tudom követni egyesületünk munkáját, sőt magam is tovább képezhetem magam ebben a témában. Erre többnyire esténként tudok időt fordítani. Egyrészt a megfigyelésekre, másrészt a csillagászati könyvek olvasására. No és persze, jelenleg is tagja vagyok a Kőszegi Polgári Kaszinónak. Kőszegen minden gyermekemmel aktívan sportoltunk, mostanra ebből annyi maradt meg, hogy jó nagy távolságokat kerékpározunk.

Nagyon szívesen építék fa hajó modelleket. Édesapámmal együtt építettük meg első modellünket, a Dumbartonban 1896-ban megépített tea klippert a „Cutty Sark”-ot. Ő 1988-ban hagyott itt bennünket 48 évesen. Én most vagyok 44 éves. Négy év múlva szeretnék egy csodálatos modell megépítéséhez, a „Cutty Sarkhoz” hozzákezdeni a fiaimmal, egy nagyszerű ember emlékére, akit ők már sajnos, nem is ismerhettek. De vannak rövidtávú céljaink is, végre kijutni együtt a fiaimmal egy jó „loki” meccsre!

AÉ: Hogyan sikerült a gyermekeknek beilleszkedni az új közösségekbe (iskola, óvoda)?

VJ: A nagylányom egészen jól beilleszkedett, a fiuknak pedig soha nem is volt ezzel problémájuk.

Tudni kell, hogy egy nagyon szigorú, az Árpád-házi Szent Margit, Domonkos rendi katolikus iskolába jártak, ahol nagyon sok minden tiltott volt. Ehhez képest a Dóczy és a Fűvész kerti iskola, ahogyan ők mondják, egészen más. Ahogyan elnézem őket, hamar megtalálták a helyüket. Virág ugyan még nem jár óvodába, egészen pontosan három fél napot töltött ott,

majd megbetegedett, azóta nem tudjuk visszavinni, de nem adjuk fel. Szokatlan nekik a nagyobb távolság, hiszen Kőszegen két iskola is mindössze, három percre volt tőlünk. No és, hiányzik nekik a gépkocsi is, amivel megannyi családi program részesei lehettek.

AÉ: Biztosan mindenkit foglalkoztat a kérdés: Milyen rövid- és hosszú távú tervei vannak nagytiszteletű úrnak a gyülekezetünkben? Milyen programokat, eseményeket tervez?

VJ: Mint az gondolom, ennyi idő alatt is érződik, én egy csapattal szeretek dolgozni! Azt szeretem, ha vannak közösen kitűzött céljaink! És én ezeket a célokat nemigen láttam a gyülekezetünkben. Ezért minden, amit eddig tettünk, és tenni fogunk az egyetlen hosszú távú célnak van alárendelve: egy családias közösség építésének!

Ezért nem elsősorban tervek, és programok mentén szeretnék haladni, hanem a közösen és együtt megfogalmazott, és kitűzött célok mentén. Ezeket a célokat pedig akkor fogadta el a közösségünk, amikor megválasztott lelkipásztornak! Csak ismételni tudnám az akkor elmondottakat. Azóta Imaóra, Új biblia kör, bábcsoport alakult. És egy kb. 10 főből álló „brigád” is, akikre szükség esetén lehet számítani a templomi munkálatokban!

Szeretném, ha bekapcsolódnánk Debrecen város kulturális életébe is, ennek a lehetőségeit is keresnünk kell, majd pedig annak is a lehetőségét kutatni, hogyan maradhatunk ott hosszútávon. Kiállítások, irodalmi, zenei estek szervezésével.

A fontos az, hogy ne csak a lelkésznek legyenek ötletei, és annak a megértése, hogy „amit elértünk, azt együtt értük el, és amit még nem tettünk meg, azt is együtt nem tettük meg”.

„Ne gyűjtsetek magatoknak kincseket a földön...”

Amikor megválasztottatok bennünket ide, az Árpád téri gyülekezetbe, hisszük, Isten döntését kérve tettétek, és mi Isten döntését fogadtuk el, amikor ideköltöztünk hozzátok.

Aki költözködött már, biztosan tudja, hogy mivel jár egy ilyen „elhatározás”. Aki pedig még nem, annak elmesélem, milyen örömmel és a közben sok-sok könnyel kell megbirkózni. Tele várakozással és tele félelemmel, hiszen minden újtól félünk egy kicsit; félünk a megszokottat a változással felcserélni. Legalábbis nálam így van, és én csak arról tudok írni és beszélni nektek, ami bennem volt és van.

Amikor Kőszegen tudomást szereztek elköltözésünk szándékáról, sokan segítettek abban, hogy dobozokat gyűjtöttek számunkra. Mindegyik dobozban ott volt egy csöppnyi szeretet és egy marasztaló mondat. „Nem gondoltátok meg magatokat? Jó lenne, ha maradtátok!” A dobozok meg csak egyre gyűltek és gyűltek, és egyszer csak megszületett bennünk a szent elhatározás: pakolni kellene.

Tizenhat év nem kevés idő, pláne akkor nem, amikor az első szolgálati helyén tölti el az ember. Ide jöttünk pár napra rá, ahogy házasságot kötöttünk, itt született meg a négy gyermekünk. Tizenhat év örömét és szomorúságát – amiből hála az Úrnak, kevés adatott – mind-mind dobozba kellett zárni. Bizony hamar rájöttünk, ez lehetetlen. Vannak dolgok, amit vinni kell és vannak dolgok, amit hagyni

kell, nincs mese. Elszörnyedve láttam, hogy 16 év alatt az ember mennyi felesleges dolgot tud összeszedni. Sokkal többet, mint amennyire szükségünk lett volna. Mennyivel könnyebb lenne most pakolni, ha csak annyink lenne, amennyire szükségünk van!

Itt döböntem rá, hogy Jézusnak milyen igaza van, amikor azt mondja: „*Ne gyűjtsetek magatoknak kincseket a földön, hol a rozsda és a moly megemészti, ... Hanem gyűjtsetek magatoknak kincseket mennyben ...*” Tehát rájöttem, hogy több kincset kell gyűjtenem a mennyben, és kevesebbet a földön.

A dobozolásunk kb. egy hónapig tartott, már néha úgy éreztem magam, mint Tóthék az Örkeny novellából, hogy éjjel nappal dobozok vettek körül bennünket.

Eljött a nap, amikor az út számunkra befejeződött: talán megtettünk mindent, ami ránk bízott Kőszegen, egyszer majd megtudjuk, úgyis. Eljött az indulás: egy új út, új feladat. Itt szeretném nektek megköszönni azt a szeretetet, ahogy gondoskodtatok a költözködésünkről. Bár néha, egy-egy pillanatra úgy tűnt, nem megy minden zökkenőmentesen, aztán Isten segítségével és a Kerekestelepi gondnok úr kintartásával – amiért külön köszönet neki –, minden szépen megérkezett, és megérkezhettünk, Isten jóságát érezve. Köszönjük Szilágyi Jánosnak, hogy kényelmesen és biztonságosan utazhattuk végig a hosszú utat családjával együtt, hiszen ő vállalta, hogy a Dóczy Gimnázium kisbuszával értünk jön, és hozzátok szállít bennünket. Köszönjük azt a sok imádságot, ami utazásunk közben végig kísért.

Amikor megérkeztünk, olyan örömben volt részünk, amiről nem is álmodtam. Annyian vártatok és olyan szeretettel, amit minden lelkészfeleségnek és lelkészcsaládnak tiszta szívéből kívánok! Számomra nem volt könnyű az elindulás, de hogy egyre könnyebb és jobb lett az ittlétünk, azt a sok szeretet tette. Bár sok volt a feladat, újra dobozok között másfél hónapig, de nyomon kísérhettük, hogyan változik lakhatóvá és egyben csodálatossá az a hely, ahol élhetünk. Ezért is köszönöm Nektek, hogy számunkra ezt lehetővé tettétek, a sok-sok imádságot és anyagi áldozatot, hogy a lelkészlakás meleg, kedves és családjuk számára is gyönyörű otthonná vált!

Veres Jánosné

Ezúton szeretnénk megköszönni mindazoknak, akik az esztendő folyamán anyagilag is támogatták közösségünket. Szeretnénk testvéreink figyelmét felhívni az önkéntes adományok sokféleségére. A jövőben egységes, és egyszerűbb módon szeretnénk a nyilvántartásunkat vezetni, ezért kérünk mindenkit figyelmesen olvassa el tájékoztatónkat, ezúton is megköszönve figyelmét.

Fenntartói járulék: Református Egyházunkban a Zsinat által ajánlott és a gyülekezet vezetősége (Presbitériuma) által évente, egy főre meghatározott összeg. Ennek a befizetése a feltétele, a választói névjegyzékbe való bekerülésnek. Ezen összeget decembertől, az évente három alkalommal megjelenő újságunkban található csekken vagy banki átutalással, „Fenntartói járulék” megjelöléssel, illetve a pénztárosnál, bizonylat ellenében (akár több részletben is) lehet befizetni!

Ezúton tájékoztatjuk testvéreinket, hogy a Presbitérium által 2011. évre meghatározott fenntartói járulék összege, igazodva az Egyházunk által megfogalmazottakhoz: a befizető egyháztagnak éves nettó keresetének 1%-a, de *minimum 4.000.- Ft/fő/év.* (Tartós munkanélküliek és GYES-en lévő kismamák esetén, a minimum összeg 2000 Ft/fő/év.)

Perselypénz: Vasárnaponként, valamint minden hétközi alkalmainkon a perselybe önkéntesen elhelyezett, egyszer már adózott jövedelem!

Isten dicsőségére adomány: Bármikor adományozható, az élet nagy alkalmain, örömteli eseményein! A perselyben lehet elhelyezni „Isten dicsőségére” feliratú borítékban névvel vagy név nélkül. Csekken, „Isten dicsőségére” megjelölésével, vagy személyesen a pénztárosnál, bizonylat ellenében lehet befizetni.

Hálaáldozat: Gyülekezetünkben az úrvacsorai alkalmak (hat alkalommal) előtti vasárnap helyezünk ki borítékokat, ezeket haza lehet vinni, melyekbe névvel, vagy név nélkül ellátva elhelyezhető az adomány, amit a következő vasárnap a perselybe kérünk bedobni! Csekken is befizethető „Hálaáldozat” megjelöléssel.

Céladomány: Csak előre meghirdetett célra adható! Csekken, „Cél adomány” megjelölésével, vagy személyesen a pénztárosnál, bizonylat ellenében fizethető be.

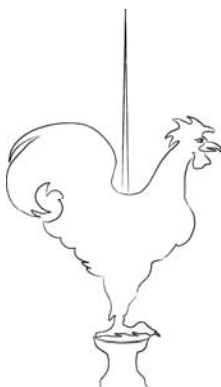
Egyházközségünk a többi gyülekezethez hasonlóan, szerette volna segíteni Önt is az eligazodásban. Bízva abban, hogy sikerült, életére Isten gazdag áldását kívánva tisztelettel!

A Presbitérium

GYÜLEKEZETI ESEMÉNYNAPTÁR

2010 pünkösd-től október 31-ig

- ✎ **Június 20. vasárnap** Szász Barnabás nagytiszteletű úr utolsó szolgálata gyülekezetünkben! Ezen az alkalmon köszöntöttük a lelkészcsaládot is. Ezt követően, délután a nőszövetségi alkalmon már a Veres János nagytiszteletű úr szolgált.
- ✎ **2010. június 27-én** Gyülekezetünk lelkipásztora, Veres János nagytiszteletű úr, ezen a vasárnapon, megválasztása óta először hirdeti Isten ígését az Árpád-téri templom szószékéről.
- ✎ **Június 29-Július 4.** Az elmúlt évekhez hasonlóan, idén immár XI. alkalommal szervezte meg az Árpád-téri Református Egyházközség a nyári gyermek bibliatábort, amelyen 30 óvodás és iskoláskorú gyermek vett részt. Feldolgozott témánk: „*Ahova te mégy, oda megyek, ahol te megszállsz, ott szálllok meg; néped az én népem, és Istened az én Istenem.*” (Ruth 1, 16-17)
- ✎ **Augusztus 22.** Új kenyérré vettünk Úrvacsorát, a nagy számban megjelent gyülekezetből mintegy 80 fővel.
- ✎ **Szeptember 5.** Családi napot tartottunk, melynek témája a mindennapi kenyér volt! A jó hangulatú alkalmon, mintegy 30 fővel vettünk részt.
- ✎ **Szeptember 5.** Ünnepi Istentisztelet keretein belül vettük ki az esküt öt presbiterunktől, akiket már korábban megválasztott gyülekezetünk. Csíkos Lászlóné, Dr. Kanyó Andrásné, Kovács Tibor, Koós Csaba, és Nagy Zsolt. Szeretettel köszöntjük őket, közösségünk lelki elöljárói között! Vigyázatok magatokra, és az egész nyájról!
- ✎ **Szeptember 12.** Istennek legyen érte hála! A parókia épületének az egynegyedét kivevő lelkészlakás felújításának a végére értünk. Úgy gondoljuk, hogy jól gazdálkodtunk a ráfordított pénzüsszeggel! A templomi beszámolót követően, az istentisztelet után, gyülekezetünk végig járhatta a felújított lelkészlakást.
- ✎ **Szeptember 18.** Egyházmegyei ifjúsági nap. A kerekestelepi strand volt a találkozó helyszíne. A füves udvaron az asztalok melletti padok fiatalokkal volt tele, a közelükben egy komoly hangtechnikával ellátott színpad állt. A hangulatot emelte a helyi gyülekezet énekkara és zenekara, akik segítségével közösen dicsérhettük az Urat, akinek hála egymás hitét erősíthette a közösségi együttlét. Valamint újra indul a játékos, zenés gyermek alkalmunk, Kustár Gábor vezetésével!
- ✎ **Szeptember 19.** Nőszövetségi alkalmat tartottunk. Dr. Csohány János professzor urat hívtuk meg, hogy beszéljen nekünk a magyar református egyházat is érintő Trianoni békekötésről. A szép számmal megjelentek egy értékes, sok információt tartalmazó előadásnak lehetnek résztvevői!
- ✎ **Október 2.** Családi napot tartottunk gyülekezetünkben. Ezen az alkalmon mutatkozott be a Kakaska bábcsoportunk is, a szeretetre vágyó sündisznócskák című bábdarabjával. Az alkalmat színesítette néhány kozmetikus és fodrász tanuló is, akik arcfestéssel, és hajfonással kedveskedtek a gyermekeinknek.
- ✎ **Október 16.** Az Álmosdi Gyülekezetben vettünk részt hét fővel a presbiteri konferencián.
- ✎ **Október 17.** Nőszövetségi ülést tartottunk, melyen egy testvérnőtől búcsúztunk, valamint új tagokat vettünk fel.
- ✎ **Október 23.** A Kolozsvár-tóvidéki gyülekezetet láttuk vendégül egy szeretetvendégség keretén belül.
- ✎ **Október 31.** Reformációi úrvacsorás alkalmat tartunk, délután pedig egy Reményik Sándor irodalmi esttel koronázzuk meg a Reformáció vasárnapját.

Szerkesztette:
Tóth László

Felelős Kiadó:
Veres János

ISTENTISZTELETI ÉS EGYÉB ALKALMAINK:

Vasárnap: de. 9 óra, templom – *Istentisztelet*

Vasárnap: de. 9 óra, gyülekezeti terem – *Gyermek istentisztelet.*

Szerda: du. 16 óra, gyülekezeti terem – *Biblióra*

Csütörtök: du. 18 óra, gyülekezeti terem – „*Kakaska*” *bábcsoport foglalkozása*

Péntek: du. 18 óra, gyülekezeti terem – „*Negyvenesek*” *bibliaköre*

Szombat: de. 8 óra, gyülekezeti terem – *Imaközösség*

Szombat: de. 10 óra, gyülekezeti terem – *Konfirmáció felkészítő*

Minden hétköznap: de. 8 óra, gyülekezeti terem – *Reggeli áhítat*

- ◆ Asszonykörü alkalom: minden hónap harmadik vasárnapján délután 16 órakor, a gyülekezeti teremben
- ◆ Presbiteri biblióra: minden hónap első szerdáján, du. 18 órától a gyülekezeti teremben
- ◆ Családi istentisztelet: minden hónap első vasárnapján, délután 16 órától a gyülekezeti teremben.